

**PYTAJĄCY** (11) *part praes act*

a *jasne*.

*sg m N* pytający (1). ◇ *D* pytając(e)mu (5). ◇ *A* pytając(e)go (1). ◇ *pl N m pers* pytający (1). ◇ *G* pytających (1). ◇ *D* pytającym (1). ◇ *A subst* pytając(e) (1).

*Sł stp s.v. pytać, Cn s.v. kontrakt czyniąc odpowiadam pytającemu, Linde brak.*

**1. Zadający pytania; stipulans** *Mącz, Cn (10)* : Stipulans, Pytający. *Mącz* 416d.

*pytający kogo (G) (2)*: Dwanaście roku/ należiony ięft P. Iezus w Kościele między Doktorami/ fluchający ich/ y pytający ich. *LatHar* 532, 554.

*Ze zdaniem dopełnieniowym (tj. pytaniem zależnym) [odpowiednikiem pytania przypuszczalnie w trybie orzekającym jest zdanie dopełnieniowe w con] (3)*: *KuczbKat* 85; *Zydom* pytającym/ czyiąby mocą vczył/ zádawa quęftią o krzcie Ianowym *WujNT przedm* 38, *Luc* 20 *arg*.

*Zwrot*: »pytającemu odpowiedzieć« (1): kiedy Apostoľkiemu Książęciu pytającemu/ Ilebykróć grzeźnym miał odpufzczać? Ieśli siedn kroć? Odpowiedział tak [...] *KuczbKat* 85.

**α. W funkcji rzeczownika (4)** : Percontanti promere omnia, Pytającemu wśziłtko wypowiedzieć. *Mącz* [325]b.

*pytający na co (1)*: iż człowiek káždy żadney odpowiedzi dáć nie może pytającemu ná wśzytki rzeczy/ ktore Bog ípofobił pod fłońcem. *BielKron* 81.

*Ze zdaniem dopełnieniowym (1)*: Solenniter stipulanti promisit, Yáwnie pytającemu yeřliby to álbo owo chciał trzimać/ przizwolił *Mącz* 416d.

*Zwrot*: »pytającemu odpowiadać (a. odpowiedź dać)« (2): *BielKron* 81; Y dofyćbych ná tym miał/ iáko prořtak/ gdybych ták tylko pytającemu odpowiadał. *NiemObr* 100.

**2. Oznaczający pytanie (1)** :

*Wyrażenie*: »pytający punktík« = *znak zapytania (1)*: kilkákroć pytające punktćiki opuřczono/ to ięft takowe? *CzechRozm* \*\*7.

*Cf* **PYTAĆ**

KW, (PP)